

**בגלל שנאת חינוך חרבה ירושלים,
בזכות אהבת חינוך היא תבנה**

בgalל מה חרבה ירושלים?

אסופת לימוד לט' באב

כולנו מכירים את המשפט שבgalל שנאת חינוך חרבה ירושלים. אולם המשנה והתלמוד מלמדים אותנו שהוא עוד סיבות שבгалלן חרבה העיר. באסופת לימוד זו את ננסת לעמד על הסיבות השונות שבгалלן חרבה ירושלים, ובזכות מה היא יכולה לפרק ולהיבנות?

מסכת שבת דף קיט

אמר אבוי לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את
השבת
אמר ר' אבהו לא חרבה ירושלים אלא בשビル שביטלו
קריאת שם של שחרית ווערבית
אמר רב המנוגא לא חרבה ירושלים אלא בשビル שביטלו
בהתינוקות של ביתרבען
אמר עולא לא חרבה ירושלים אלא מפני שלא היה להם
בושת פנים
אמר ר' יצחק לא חרבה ירושלים אלא בשビル שהושוו קטן
וגדול
אי' שמעון בר אבא אי' חנינה לא חרבה ירושלים אלא
בשביל שלא הוכיזה זה את זה
אי' יהודה לא חרבה ירושלים אלא בשビル שביבו בה
תלמידי חכמים
ואמר רבא לא חרבה ירושלים אלא בשビル שפסקו ממנה
אנשי אמונה
במקום אחר בגמרא (בבא מציעא דף ל') מוסיפים עוד סיבה:
לא חרבה ירושלים אלא על [...] שהעמידו דיןיהם על דין
תורה ולא עבדו פניהם משורת הדין.

"מקדש ראשון מפני מה חרבי? מפני שלושה דברים
שהיו בו: עבודת זרה וגiley עיריות ושפיקות דמים.. אבל
מקדש שני, שהיו עוסקים בתורה ובמצוות ובגמלות
חסדים, מפני מה חרבי? מפני שהיא בז' שנאת חינוך.
למdryך, ששקולה שנאת חינוך כנגד שלוש עברות:
עובדת זרה, גילוי עיריות וספקות דמים"

(בבלי, יומא, ט ע"ב)

שאלות למחשבה :

1. לא חרבה ירושלים אלא בשビル ש...
אלו מהטיסיות שמנוגים חז"ל עדין ממשמעויות
וולונטיות לדעתכם לימינו ?
2. מה היה מוסיפים לרשותה ועל מה לדעתך
אפשר לוותר?
3. מה לדעתכם הפתרון שי יכול למנוע חורבן?
4. כמה הפתרון הזה מכון החוצה לשינוי של
אחרים בחברה וכמה פניה לשינוי עצמו?

תירוצים / יהודה עמיחי

ישועתו נח'.

אָבָדָרָהוּ יֹמֶן עֲנוֹת אָדָם נְפָשׁוֹ
חַצְצָמוּ נִיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בְּפָרוּם קְוָלָם. הַכֵּזה יְהִי צָום
לַרְבִּיב וּמְמַחֵּא תְּצֻמּוֹן וְלַהֲפוֹת אַגָּרְף רְשָׁע. לֹא
צָמַכְמָם תִּמְצָאוּ חַפְץ וְכֹל עַצְבֵיכֶם תִּגְשֹׂאֵד הַן
גַּל לְפָה צְמַנוּ וְלֹא רְאִיתָ עַגְמָנוּ נְפָשָׁנוּ וְלֹא תְּדַעַ? - הַן בַּיּוֹם

ו הלווא זה צום אבחרו: פותח חרצבות רשות התיר
אגודות מوطה, ושלח רצאים חפשים וכל מוטה תטתקן
ז הלווא פרט לצעב לחמן ועניש מוחזים פבייא בית, כי תרואה
ערם וכסיתו, יתבשך לא תחתעלם. ח איז יבקע בשחר
אוורן וארכנת מהירה עצמה, ומולן לפניו צדקה, נבוד
ויתה יאספֶל

דינמיות א'

חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי, והוא עלי לטענה, נלאיתינו נשא. טו ובפרק סכם פפיכם אעליהם עיני מכם, גם כי חרבו חפליה אינני שמע, ידיכם זרים מלאו. טז רחצאו, הנטו, הסירו רע מעליכם מגיד עיני, חදלו הרע ז למדוזו הייב, דרשו משפט, אשרו חמוץ, שפטו יתום, ריבו אלמנה. {ס}

ביחסי אקליטם בפן ווירציות אקליטין

ישובים ביד ושם. מראינו ליד הכותל המערבי

אוחזים מארורי וילונות כבדים בחדרי מלון.

מצטלים עם מטיים חשובים בקשר רחל

ובקבר הרצל ובגבעת התהום מושת,

בוכים על יפי גבורה נערינו

וחושקים בקשיות נורותינו

ותולים את תחתוניהם

ליבוע מהיר

באמבטיה כחולה וצוננת.

פעם ישבתי על מדרגות ליד שער במצודת דוד, את שני הסלים הכבדים שמתו ליידי. עמדו שם קבוצת תיירים שביב המדריך ושימשתי להם נקודות ציון.

”אתם רואים את האיש הזה עם הסלים? קצת ימינה מראשו נמצאת קשת מן התקופה הרומית.

קצת ימינה מראשו. "אבל הוא זז, הוא זז!"

אמרתי בלבבי: הגאולה תבוא רק אם יגידו להם: אתם רואים שם את הקשת מן התקופה הרומית?

לא חשוב: אבל לידה, קצר שמאלה, ולמטה ממנה, יושב אדם שקנה פירות וירקות לביתו.

שאלות למחשבה :

1. גם ישעו יהודים עמיים ביקרות על אופן ההתנהלות שהם נתקלים בה ומבקרים מה לדעתם יביא לתיקון/ גאולה מה משותף לביקורת שלהם? האם אתם מסכימים אליה ?
 2. האם הביקורת הזאת מתחברת לאופן בו אתם חוזים את ט' 'bab?